Cant.
6/8.

Cha chí nhân thương loài nhân thế, ẩn trong hình bánh nhỏ nhen, cho chúng ta nuôi hồn nuôi xác, để muôn đời sống lâu.

1. Người là Chúa cả trên trời, dư quyền cao chức sang, cầm quyền phép cả muôn loài, dư thừa muôn phúc ơn. Cha chí nhân. 2. Vì loài khốn chẳng vưng lời. Răn đừng ăn trái cây: Rồi thì Chúa cả uy quyền, không còn ban các ơn. Cha chí nhân.

3. Thì Người xuống ở gian trần sinh làm Ngôi thứ Hai. Đành lòng cứu cả muôn loài. Ăn mày ơn Chúa ban. Cha chí nhân. 4. Thì Người quyết đổi ngai vàng Sinh nằm hang Bê- lem. Vào mùa tuyết phủ đông hàn. Đang giờ đêm tối tăm. Cha chí nhân. 5. Thật là khốn khổ trăm đàng. Đêm nằm hang rét run. Nghèo cùng túng cả trăm bề. Không hề ai biết cho. Cha chí nhân. 6. Rày hằng khốn chẳng khi đừng. Sang thì ba mươi ba. Đành lòng chết khổ vô cùng cho đoàn chiên sống lâu. Cha chí nhân.

7. Ngày Người sắp bỏ gian trần. Lên toà cao chí sang. Thì người phó cả thân mình Cho đoàn chiên rất an. Cha chí nhân. 8. Người cầm bánh để trên bàn. Đâng cầu xin Chúa Cha. Rồi Người mới bẻ chia phần. Tông đồ ai nấy ăn. Cha chí nhân.

9. Và Người phán bảo Tông đồ. Đây là chưng Máu Tao. Bây hãy uống của châu nầy. Sau làm cho nhớ Tao. Cha chí nhân.